

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hírde-
teseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

88. szám.

Brassó, Csütörtök, augusztus 5-én.

II. évfolyam 1886.

†
Liszt Ferencz.

A tizenkilencedik század egyik legfény-
lőbb csillaga lettint a láthatárról. Minden szá-
zadok legnagyobb zongoraművésze, Liszt Fe-
rencz nincs többé.

A mi Paganini volt a hegedűnek, az volt
Liszt a zongorának. Amaz könyeket facsart ki
a húrokból, ez életet lehelt, lelket öntött a
billentyűkbe. — Korunk zeneművészetének leg-
első s legkimagaslóbb alakja Liszt Ferencz volt.

Hatvan éven át haladt ő a dicsőség me-
zején. Soha egy pillanatra nem homályosult
el az a tündöklő nap, melynek sngarai beara-
nyozták pályáját s fényt vetettek hazájára —
Magyarországra.

Liszt a mienk volt. Az ő dicsősége egy-
szersmind a mi dicsőségünk is. Ama három
csillag egyike volt ő, kik közül már csak egy
hirdeti ama dicső kort, melyben egy egész vi-
lág csodálta, bámulta őt; ama három egyike,
kik elvitték Magyarország hírét a nyugatra is.

Kossuth Lajos politikai tekintetben is-
mertette meg hazáját a művelt Európával.
Petőfi Sándor költészete ma már a konti-
nens minden részében ismeretes; ez adott jelt
a magyar költészetről. Liszt Ferencz a ma-
gyar zenészet hírnevét alapította meg. Ma már
a magyar zene sem terra incognita. Csak hogy
a magyar zene össze van forrva a nagy mes-
ter, a zongorakirály nevével.

Liszt Ferencz, a zongora-király, hét ural-
kodó benső barátságával s egy egész művelt
világ bámulatával dicsekedhetett. A mi dicső-
ségben halandó csak részesülhetett, az mind
osztályrészévé jutott neki.

Bayreuth volt legkedvencebb tartózkodási
helye. Wagner Richárd szelleme hatolt fel
hozzá ott mindenkor. Ott lehelte ki életét, oda
is kívánczozott Wagner Richárd sirja mellé,
hogy egyesítse őket a halál is.

Liszt Ferenczet gyászolja az egész művelt
világ. Halálával a zenészet történelméből egy
lap hiányzik, melyet pótolni hosszú idők fel-
adata leendő.

De legjobban gyászolja őt hazája, mely
benne egyik nagy büszkeségét vesztette el.
Gyászolunk mindannyian, mert váratlan halála
kimondataatlan fájdalommal tölt el.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Liszt Ferencz halálára.

Megpattant a nemes húr s többé nem dobog a szív:
Szeráfok lantján játszik az Isten előtt.
Mény leve most már csarnoka, hol az égi karokkal
Játsza a *dicshymnuszt* s kapja az *üdvösköszort*.
Brassó, 1886. aug. 3.

V.

Liszt Ferencz. †

Liszt Ferencz 1811-ben október 22-én született
Doborjánban, Sopron közelében. Zongorajátékával már
kilencz éves korában feltűnést keltett Pozsonyban és
Sopronban és mint Amadé és Szapáry grófok pártfo-
goltja Bécsben Czernytől nyert oktatást a technikában
és Salieritől a zeneszerzésben. 1823-ban Párisban mi-
velte ki magát és csakhamar kedvence lett az előkelő
világnak.

Nagy sikereket aratott utazásaiban Franciaor-
szágon át, Londonba és Svájcba. 1826-ban Reicha
növendéke volt Párisban, kitől az ellenpontozásban
nyert oktatást. Megrendült egészsége helyreállítása ér-
dekében a következő évben atyjával a boulognei für-
dőkben időzött. Itt meghalt atyja és Liszt visszatért
Párisba, hol zeneleckéket adott, irodalmi kutatások-
kal foglalkozott és komponált, különösen a templomok

számára. Paganini hírneve biztos célpontjául szolgált
Feltette magában, hogy a zongora Paginini-jévé válik
és tényleg azzá is lett. Miután jó darab ideig a Saint-
Simonistákkal rokonszenvezett, később főleg hálából a
hazájabeli Ferencz-rendiek iránt, mert Párisban való
tartózkodása alatt hathatósan támogatták, belépett szer-
zetükbe, a nélkül, hogy ezért a világi élvezetekről le-
mondott volna.

Olaszországban való tartózkodása után (1837.)
Bécsbe jött, hol a pesti árvizkárosultak javára ren-
dezte ama hangversenyeit, melyekkel egész Európán
át való diadalutját megnyitotta. A königsbergi egyetem
doktorrá, a hechingeni herczeg udvari tanácsossá, majd
pedig a porosz király a pour le mérite rend békeosz-
tályának tagjává nevezte ki. 1848-ban elhagyta a hang-
versenyzést és Weimarban tartózkodott, a hol az ud-
vari zenekar igazgatójává lett, melyet ő magas művészi
tökélyre képezett ki. Azután körülvette a tanítványok
és bámulók egész raja, kik a kis székvarost a zene-
művészetnek élénk és törekvő empóriumává tették.

1859 ben lemondott karmesteri állásáról és Róma
városát választotta lakhelyéül. Mint zongoraművész
Liszt Ferencz a világon páratlanul áll, a mit bizonyít
ugy a szakértő kritika, valamint a hallatlan siker, me-
lyet e téren mindenütt aratott; ő a világ legszerencsé-
sebb, legkegyeltebb, legsodáltaabb művésze volt.

Formailag tökéletes passage-ainak hatalmas volta.

A m. kir. államvasutak számára akart esz-
közölni bevásárlásokat, tenni megrendeléseket.

Perczel üzletvezetővel volt Kaufmann
anyagbeszerzési alosztályi főnök is, a kik hosz-
szabb ideig értekezvén Dück József és Lázár
Gerő urakkal, mint az áruközvetítő iroda igaz-
gatóival, végül abban történt megállapodás,
hogy Kaufmann főmérnök néhány nap mulva
teljes minta-collectióval fog lejönni, alkalmat
nyújtandó az illető iparosoknak a szállítandó
cikkek minőségét és árait illetőleg teljes is-
meretet szerezhetni, mely után az iparosok is
tájékozva lévén, könnyű lesz nekik csoporto-
san egyes csikkekre nézve ajánlatot tenni,
meg lehetővé győződve, hogy a magyar ál-
lamvasutak hazafiasságból is ezen vidék ipa-
rosainak minden ajánlattal szemben előnyt
fognak adni.

Román lapszemle.

Kitett magáért ugy a „Gazeta” idei 163-ik szá-
mában, hogy elszégyelheti magát a „Tribuna”, „Lu-
minatorul” és minden ellenzéki lap Romániában Turnu-
Szeverintől—Galaczig s onnan fel Botosánig. Ugyan
miben tűnt annyira ki? Ne várja a t. olvasó, hogy
kiváncsosságát kielégítsük, mert nem jó szívvvel tesszük.
Még az utcán tántorgó gajdos ember szájából is utá-
latos a mocskos beszéd, az ocsmány káromkodás,
hát még olyan napilapban, a melyet művelt emberek
is olvasnak, legalább a szerkesztő föl kell hogy tegye,
hogy olvasnak. A „Gazeta” egy levelet hoz Erdély
Meszese mellől, értsd: a Szilágyságból, melynek
olvasására arcunkba szűkik a vér s önkénytelen kell
kérdoznünk, hogy: meddig tart ez még így? Lássuk:

Bucsumban községi iskolát akarnak építeni ma-
gyar tannyelvvel azaz a magyar állam nyelvével, állí-
tóg az ottani románok karjaival pénzével, mert a
magyarok erre ott kevesen vannak; és mit mond erre
a „Gazeta”? Ezt mondja: »A vakmerőség e téren a
szemtelenenségig megyen.»

A bucsumi oláhok, hogy ettől a csapástól meg-
szabaduljanak, melylyel Isten bűneikért veri
őket, azaz magyarul tanulni Magyarországon, az Isten
büntetése — felfolyamodtak a belügyminiszterhez,
kérvén, hogy mentse meg őket ettől a szegyéntől —
sá-i scape de aste ruşine, — hogy ők mint szegény
emberek a vicinal-út számlájára építsenek az államnak
magyar iskolát, melyre épen annyi szükségök
van, mint a döghalálra, — ca şî de ciuma. —
Ez még nem elég, hanem most már Ördökguton —
Trásnea — akarnak kisedővódát állítani, holott Ördög-

a szédítőleg gyors oktavsorokkal, a két kézzel való
kettős és hármas fogásu utólerhetlen akkord-lánczok
ezifrázásainak bája, az általa előadott melódiák ke-
cessége, fenségessége vagy pedig valódi fájdalomassága
aligha lelke valahol párjukat. De nem egyedül ez a
ragyogó mesés bravour, de a legyőzhetetlennek látszó
akadályok könnyed leküzdése, a művészi ihlet jelle-
mezték Liszt játékát.

Minden korbéli zeneszerző szerzeményeit játszta,
Scarlatti, Händel, Bach, Clementi Dussektől kezdve
mindent, a mit az újabb és a legújabb kor teremtet.
De kevésbbé vetette magát alá a szerző intenczióinak,
mint inkább ezeket a saját egyéni felfogásának.

Zeneszerzői működésében két nagy időkorsszak
különböztethető meg. Az elsőnek szerzeményei kizá-
rálag technikájának szolgáltak. A virtuozitás merész-
sége nyilvánul minden kompozíciójában. Idegen szer-
zeményeket árt zongorára, különösen a Schubert-
féle és Mendelssohn-féle dalokat. Különös előszeretet-
tel foglalkozott a magyar népdalok átírásával, melye-
ket ő vezetett be a nagy világba. Az ő magyar rhap-
szódiái, változatai világszerte ismeretkévé tették a ma-
gyar zenét.

A német karzene legmélyebb és legnagyobb en-
semble-darabjait, Beethoven G-moll, A dur és a Pas-
toral szimfóniát átvitte a zongora billentyűire. Gyakran
önkéntesen ugyan, de mindenkor titáni erővel és bá-
mulatra méltó ügyességgel.

kut a legtisztább oláh község a Meszes oldalán. Csak a vak nem látja — ugymond — az Erd. közm. és a Veselényi-egyletek a magyarosítás délibábjának ezen eszközében ezt a mosdatlan és torz boszorkányt, mely annyi magyar agyvelőt megzavart. Ördögkúton csak egy pár vén magyar ur van. Talán ezek jutottak második gyermekségre, hogy szükségük van óvódára. Lehet, hogy a rögeszmé sokakat megtévelyített, hogy ily tulságokkal diszelegjenek.

Tudja a „Gazeta“ azonban, hogy Ördögkúton Roska Péter az esperes, Szabó Iridon a pap és derék ember a tanító, s midőn mindezek hus- és vérből valók, hogyan képzelik az ostoba szájhősök — fanfari hebeuci — hogy a román gyermek abba az iskolába menjen, az ő nyelvének és nemzetiségének gunyára? Tudjuk, ugy mond, hogy a román kész megválni életétől, de nem nyelvétől; tudjuk, hogy a román a magyartól jót sohasem tapasztalt, sőt minden rossz és szerencsétlenség az ilyen szájhősöktől (t. i. milyenek a magyarok,) származik. Felette megvakította őket az Isten, ha minket oly tapasztalatlanoknak és parasztnak tartanak, hogy azt hiszik, miszerint mi nemzetiségünknek általuk fényes nappal ásvott ilyen sírjába bemegyünk. Azt tanácsolja, hogy ezt a pénzt a községi isk. tanítóknak és a zilahi képezdészeknek kellene adni, kik ma az év végén sem kapták meg fizetésüket, vagy adják a bucsumi iskolának s ne járjunk mint a két krajczáros vak macska három erszényben, mert hasztalan dugjuk zsákba a macskát, körmei úgy is kilát-szanak.

A sarkantyuk szájhősei azzal kérkednek, hogy most óvódát, majd iskolát építenek, mert a meszesalji oláh műveletlen és mindent szívesen fogad. Meglehet ez urak, de mi reméljük, hogy ez a bűnös erőlködés csak undort idézend elő a románok között, de mi nem hiszszük, hogy „elsajátítsák azt a durva nyelvet.“ — acelu graiu duru — mely a román műveltség szellemétől annyira idegen.

Hiszünk a népek Istenében, hogy Róma sarja, az ő faji tudatának fonságában, érintetlen marad és Bendeguz úgy eltűnik előle, mint viasz a tűz színe elől; mert mi tudjuk hogy: „Róma sarja magasztos s ez győzelemmel száll szembe a magyar molochchal, ezzel az agyaglábu bálványnyal.“ Ezután felhívja az esperest, a papot, tanítót, hogy kövessenek el mindent arra nézve, hogy a szülők ne adják az óvódába, abba a kálvinista-református iskolácskába gyermekeiket, mert nem válik üdvökre sem egyiknek, sem a másiknak: a még nem is hét éves oláh gyermeknek sem testi, sem lelki épsége nem arra való, hogy a román szellemet Vörösmarty-val, Petőfi-vel és más idegen bálványokkal összetörjék. Így legyen.“

Ha kijózanodik a „Gaz.“ ebből az örjöngésből, fog-e eszébe jutni s fog-e pirulni, hogy egykor így volt képes olvasói előtt káromkodni? s fog-e azoktól bocsánatot kérni? Czenkalji.

Megnyitó.

Tartott a cs. kir. katonai kórház alapkövetése alkalmával.
1886. július 28-án.
(Vége.)

Ezzel szemben hat helybeli orvos s maguk a tulajdonosok nyilatkoztak, mely szerint a szelek ellen teljesen óvott s csak virágzó kertek által környezett

Mint ember, Liszt tüneményeszerű jelenség volt, A nők hódoltak neki s élete az érzelmi idillek hosszú lánccolata. S a mily érzelmdus volt szíve, ép oly nagy volt az anyagi dolgokkal szemben. Királyilag bőkezű volt s megvetette a pénzt, mint ezt csak igazán művészi s költői lélek teheti. Egy millióra mehet, vagy tán többre, a mit jótékony és közczélokra pazar kézzel elszórt. Lelkétől semmi sem állt távolabb, mint az anyagi dolgokkal való törődés, vagy az önző pénzszerezés. Szórta az ezreket közczélokra s maga igen egyszerűn élt. A földi javakkal oly keveset törődött, hogy akár hányszor minden pénz nélkül volt. S ő, ki közczélokra oly sokat áldozott — úgy hunyt el, hogy semmi vagyont sem hagyott hátra.

Hazájához Liszt bensőbb viszonyban nem állott. Az igazat megvallva, különösen újabb időkben a magyar társadalom nem méltányolta eléggé. A negyvenes években Magyarország lelkesedve letette koszoruit a nagy virtuóz elé: akkor irta Vörösmarty híres ódáját, akkor adtuk át Lisztnek diszkardot. Nagy volt örömkünk, lelkesedésünk a hatvanas években is, midőn Liszt hazatért s a nagy vigadóban ama emlékezetes hangversenyt adta. Azután is még néhány évig ünnepelték. A karácsonyi-palotának vendége volt, b. Augusz hú barátsággal viseltetett iránta,

Újabb időkben azonban, különösen mióta a zeneakadémia igazgatója lett, az arisztokrácia eghidem-

népkert különösen alkalmasnak jelentetik ki egy kórház czéljára, hasonlóképp egy a népkert alkalmas fekvését igazoló, számos szomszéd által tett nyilatkozat terjesztetett elő.

1885. február 3-án 990. sz. a. a módosított építési ügyiratok s ugyanezen hónap 14-én 1501. sz. a. az említett nyilatkozatok jelentés kapcsában felterjesztettek a nagymélt. m. kir. honvédelmi miniszteriumhoz, mely 1885. ápril 11-én 17776/X. sz. a kelt leiratával oly megjegyzéssel származtatja vissza az ügyiratokat, hogy egyetértve a cs. kir. hadügyminiszteriummal nem adhatnak helyt Brassó város ellenvetéseinek minthogy a vegyes bizottság a telek ellen egészségi szempontból alapos ellenvetést nem tett, — sőt azt a legalkalmasabb teleknek nyilvánítá, továbbá, mert a vízkérdés teljesen kielégítő módon nyert elintézt. Ugyanakkor elrendeltetett az építési tervek felterjesztése.

Azonban mielőtt a tervek elkészítettek volna, a 15-ös bizottság jelentést tett a törvényhatósági bizottságnak, hogy az említett telken lévő viz állandó voltáról újabban is meggyőződést szerzett s minthogy a követelt 36000 frt. vételárt tulmagasnak nem, s a helyi viszonyoknak megfelelőnek találta, a két telket megvásárolta.

1885. június 9-iki ülésében a törvényhatósági bizottság jóváhagyva a telek vásárlását, a vételár kifizetésére és a netaláni más előmunkálati költségekre a megyei közmunkaváltási alaphoz 40000 frt. kamatozó kölcsönt folyósított, utasítván egyúttal a 15-ös bizottságot, hogy a körülbelül 265000 frtra rugó építési költségek biztosítása czéljából egy lehető olcsó — ha csak lehet, kamatmentes — kölcsön tegyen lépéseket a magas kormánytól, mely kölcsön egy az egyenes államadó alapján kivetendő megyei pótdából lesz fedezendő; végül megbizta a bizottságot, hogy az építési tervek elkészülte s jóváhagyása után a versenytárgyalást vigye keresztül.

Ezen határozat alapján úgy a nagymélt. m. kir. honvédelmi-, mint belügyminiszterium felkérte kamatmentes kölcsön engedélyezésére. Mindkét részről azonban oly utasítással érkezett le az elutasító válasz, hogy a megye a szükséges kölcsönt egy pénzintézetől vegye fel s annak fedezésére az 1879. évi XXXVII. t. cz. alapján megyei pótdát vessen ki. — A tervek elkészítésére pályázat hirdettetett, mely alkalommal a jelzett munka egy második 4300 frtra szóló ajánlat ellenében Geiser János és Kehlhofer Józsefnek mint legjutányosabb ajánlattevőknek adatott ki 2800 frt. fizetéssel.

A megállapodásszerűleg 1885. decz. 18-án benyújtott terveknek és költségvetésnek, Gärtner Károly kir. főmérnök, Kärtisch Keresztély városi főmérnök s Fröhback Károly megyei főszámvevő, mint szakértők által történt megvizsgálása a vegyes bizottság által 1886. jan. 7-én történt felülvizsgálása után ezek felterjesztettek a nagymélt. m. kir. honvédelmi miniszteriumhoz, — míg a 211.587 frt. 32 kr-ra előirányzott építés biztosítására 1886. márczius 3-ikára versenytárgyalás hirdettetett ki, melyre 7 ajánlat érkezett be, melyek közül a legjutányosabb Fink András, Fink György és társai ajánlata lévén, a törvényhatósági bizottság az építkezést márcz. 15-én tartott ülésében ezen megbízhatónak ismert vállalkozóknak engedte át, Miután a magas m. kir. honvédelmi miniszterium,

gült iránta. A külföld általi ünnepeltetéshez szokott nagy mesternek ez méltán rosszul eshetett. Legutolsó kedves ováció, melyben Budapesten részesült, az volt, hogy magyar hölgyek rendezték be zeneakadémiai szobáját.

Budapesten legutóbb Végh János háza volt az ő otthona, Veressné asszony halmozta el barátnői gondosságával s Földváry Emilia asszony estélyein időzött örömet. Évenként fölkereste az írói és művészi kört, hogy fentartsa összeköttetését a magyar írói s művészi világgal s legutóbb is innen indult ki nagy európai körutjára. Bejárta Bécsét, Párist, Londont, gyönyörködve régi dicsőségének megújulásában s egyes helyeken eljátszva művész-barátainak igazán hattyudalát.

Apróságok.

Nagyzozás.

Egy gascogni böstetteiről beszélve, következő módon fejezte be elbeszélését:

„Mind a négy ellenség rám támadt. De én egyetlen kardszúrással úgy a falhoz szegeztem mind a négy támadót, hogy később freskóképek tartották őket.“

A törvénytörés előtt.

— Vádolt, elismeri, hogy hamis pénzt készített?

— Kénytelen voltam, elnök ur, mivel annyi az önző ember, a kik a jó pénzt magukhoz kaparítják.

egyetértőleg a magas cs. kir. hadügyminiszteriummal, 1886. ápr. 3-áról kelt 14131 [X. számú leirattal] a felterjesztett terveket s az építés megkezdését jóváhagyta, hasonlóképp a nagymélt. belügyminiszterium az építést is s a szükséges kölcsön felvételére megkezdettek a tárgyalások a pesti magyar kereskedelmi bankkal, melyeknek jóváhagyása remélhető, az építés a 15-ös bizottság által a szolid, jó építés felügyeletére s ellenőrzésére 150 frt. havi renumerációval felfogadott Olescher Lajos és Gärtner Károly főmérnök főfelügyelete alatt, kinek a törvényhatósági bizottság 2000 frt. tiszteletdíjat szavazott meg fáradságáért, a fenn megnevezett építési vállalkozók által — kik közül Fink András ur már több nagyobb épület s legutóbb a polgári kórház kiépítésével ügyességét s szakértelmét bebizonyította — isten segedelmével megkezdett, mely épület remélhetőleg, a jövő év őszén be is fog fejeztetni.

És most légy áldva te keletkezében lévő tanyája a szenvedőknek; enyhítsd őh Urunk, Istenünk azoknak fájdalmait, kik ezen gyógyintézetben keresnek enyhülést, segítséget és vigaszt; adj erőt a bű és bánat perczében a szenvedő betegnek, hogy áldjon téged, mint istenét; hogy el ne csüggedjen és bizzik benned a ki megvédesz minket akkor is, midőn az emberi tudomány már tehetetlenné vált.

Brassó, 1886. jul. 28-án.

Roll Gyula,
kir. tan. s Brassó megye alispán.

Titkári jelentés.

(Felolvastott a „Brassói kereskedelmi és iparegyület“ 1886. aug. hó 1-én a városi tanácsház termében tartott első rendes közgyűlésén.)

(Folytatás.)

Ez emlékirat felvetette egy be- s kiviteli árucarnok felállításának eszméjét. Ez volna szerény véleményünk szerint az egyetlen feltétlenül biztos mód és eszköz, a melylyel iparunkon állandóan és hathatósan segíteni lehetne. Az emlékirat — mely a t. tagoknak magyar és német nyelven kézbesített — azon kérelemmel terjesztett fel a nagyméltósági kereskedelmi miniszter urhoz: kegyeskednék egy ily árucarnok eszméjét elvben elfogadni s a helyi viszonyok tanulmányozására egy miniszteri biztost kiküldeni.

Mig emlékiratunk s az általunk felvetett árucarnok eszméje a hazai sajtónál kivétel nélkül általános helyeslésre talált, sőt általában ez jelezte az egyedül biztos segély gyanánt; mig az eszme városunk határára kívül az érdekelt s illetékes körökben általános tetszést keltett: azalatt kereskedelmi miniszter ur ő exciája kegyes volt az egyet kérését meghallgatni s a helyi viszonyok tanulmányozására egy miniszteri biztost kiküldeni.

Az eredmény ugyan nem volt olyan, minőt magunk vártunk volna, de kezdetnek talán megfelelő lesz, a mennyiben a miniszteri biztos ur egyelőre egy áruközvetítő ügynökség felállítását hozta javaslatba, melybe egyetünk részéről a hat tagu igazgatóságba Könyes János alelnök és Lázár Gerő vál. tag urak nevezettek ki. — Választmányunk azonban nem adta fel a reményt egy ily árucarnok felállítására, hanem bizik abban, hogy ennek keresztülvitele sikerülend neki; annál is inkább, mert ezen áruközvetítő ügynökségben sem képes mást látni, mint egy közvetítőt, mely előbb-utóbb csak az árucarnokhoz fog vezetni.

E reményben megkereste választmányunk nemes Brassó város tekintetes képviselőjét, mondaná ki elvileg, hogy ha Brassóban ily árucarnok létesül, annak czéljára az u. n. áruházat (Kaufhaus) díjmentesen átengedi. Reméljük, hogy a tekintetes városi képviselő helyt ad ezen összkarunk érdekében emelt kérésnek.

Mig ez folyamatba tetetett, azalatt egyetünk a gyakorlat terére lépett s már eddig is oly eredményt ért el, melyre méltán büszke lehet. Ugyanis kibocsátott külön-külön 450 felhívást a helybeli iparosokhoz minták beküldése tárgyában. E felhívás folytán beérkeztek a minták, melyeket azután szétküldöttünk minden nagyobb városba. Az eredmény nem maradt el s egyetünk rövid hat heti fáradságtalan működésének sikerült már is piacot szerezni egyes iparágaink számára. Így sikerült már eddig is meghonosítani posztóiparunkat: Budapest, Debreczen, Deés, Békés-Gyula, Déva, Fogaras, Körösbánya, Kassa, Kolozsvár, Kis-Terenne, Maros-Ludas, Maros-Vásárhely, Monor, Miskolc, Nagybecskerek, Paks, Petrozsény, Pozsony, Pécs, Seps-Szentgyörgy, Szegzárd, Szentés és Temesvár városokban, honnan részben egyetünk útján, részben pedig — mint meggyőződünk — közvetlenül a posztósokhoz érkeznek megrendelések; sőt a vevőközönség egy része — nem sajnálva költséget s fáradságot — személyesen jó városunkba, posztószükségletét fedezni.

E mellett már eddig felállítottunk a brassói ipar

számára ügynököket Budapesten, Debreczenben, Kolozsvárott, Pozsonyban és Szegszárdon.

Csak hogy posztóiparunk emelésére még nagyon soknak kell történnie. A posztók kitűnő minőségűek, nem is drágák, de két-három gyáros kivételével posztósaink, nem képesek oly izléses mintákat készíteni, mint a brünni gyáros. E célból feltétlenül kellene egy posztószövő iskola, mely erre nekik utasításokat adjon. Ez eszme már meg lévén pendítve, egyetünknek nem maradt más hátra, mint annak mielőbbi felállítását kérvényezni a nagyméltóságu kereskedelmi minisztériumnál, mi részünkről meg is történvén, várjuk a magas kormány ez iránti elhatározását.

Minták csatolása mellett felhívásokat bocsátottunk szét valamennyi hazai főispánhoz, kérvén, hogy a megyék s városok szükségletei jövőben Brassóból fedeztessenek. A küldött minták tetszést arattak, a siker itt sem maradt el. Számos főispántól érkezett már a legkedvezőbb válasz; mások az alispánok útján ajánlattétel végett mintákat küldöttek be, melyekre már is megértjük ajánlatainkat.

Kötélverő- és lábbeli-iparunk emelésére felhívásokat bocsátottunk ki a hazai összes bányaigazgatóságokhoz s ma már egy része innen ígérkezett fedezni szükségletét, más része pedig már közölte is jövő évi szükségletét, felhiva bennünket ajánlattételre, a mi meg is történt. — A kötélverők és csizmadiák rendkívül sanyaru s talán épen legsanyarubb helyzete nem kerülte ki figyelmünket. Bizonyítja ezt azon körülmény, hogy ma már gyakoriak a kérdezősködések kötélverő czégek után, melyeket egyetünk készséggel közvetít.

(Folytatása következik.)

Kulturális mozgalom Hétfaluban.

— A négyfalusi első temetkezési egyesület. —

A magyar birodalom délkeleti sarkában a Barcaság nevű gyönyörű térségnek déli részét szegélyező határszéli Kárpátok letarolt északi lejtőinél, sötét fenyvesek közül festői csoportokban szédítő meredeken kimagasló regényes sziklakkal háttérben, teljesen összeépítve fekszik az u. n. Hétfalunak nyugati négy községe: Hosszufalu, Csernátalu, Türkös és Bácsfalu, melyeket együtt közönségesen Négyfalunak szoktak nevezni, de a melyek hivatva volnának együtt egy jókora rendezett tanácsu várost is alkotni. E négy község számos templomából, karsu, magas, bádortornyai s óriási diófák lombosítottai közül kivörösölő eserepes házaival elragadó látványt nyújt az északról közeledőnek.

15.258 ember lakik itt egy csoportban, mely számból 6782 magyar, 7548 román, 214 német, a többi más nemzetiségű. (1881. évi hiv. adatok.) A magyarajku lakosok őseit hagyományok szerint az Árpád-házbeli királyok telepítették a Székelyföldről ide a határszéli szorosok védelmére s belőlük telt ki a töresvári vár fegyveres őrségének is egy része hajdan. Az idők rendjén számos iparos család is települt le a székelyföldről e négy községbe, kik a lakosság műveltebb elemeihez tartoznak. A románok — fennmaradt adatok szerint — a 17-ik században telepedtek be leginkább Romániából. Ez idő szerint köztük több értelmes és vagyonos ember van, kik a szomszédos Romániával folytonos összeköttetésben állanak.

Tényleg iskolába járók száma a négy községben a magyarok részéről 1250, a románok részéről 1002 gyermek a két nemen. Iparos tanoncok száma közel 70, kiknek szintén fele román, a többi — kevés kivétellel — székely. Irni, olvasni tud a lakosságnak egyharmadánál több.

Hitfelekezet szerint a benszülött magyar lakosság túlnyomó része ág. evangélikus, a betelepült iparosok részint róm. katolikusok, részint ev. reformátusok, utóbbiak száma a négy faluban 300 lélek. A román lakosság általában a gör. kel. egyházhoz tartozik. Templomaik s temetkező helyeik vannak az ág. ev. és gör. kel. vallásuaknak minden községben s a rom. kath.-nak is Türkösben. Az ev. reformátusoknak még nincs se templomuk, se temetőjük. Ezek mint leányegyház a brassói ev. ref. egyházhoz csatlakoztak, honnan ezen hitfelekezet segédlelkésze jár ki Hosszufaluba havonként egyszer istenistisztelet tartásra egy ideiglenes imaházba.

Ezen lakosság századok óta él itt együtt kétféle nyelvvel, négyféle vallással s ezerféle elválasztó viszonyai között a létért való küzdelemnek, egymást el nem nyomva, egymásba be nem olvadva, külön örülve, külön szenvedve, egymást ha nem is valami nagyon szeretve, de legalább megértve.

Hanem van e négy községnek mégis egy közös érintkezési pontja; van egy oly humánus intézménye, mely a külön nyelv, külön vallás és külön életérdek által ember és ember közé emelt falakat ledönti; hol az emberszeretet édes melegénél egybeolvadnak a

szívek, melyeket egymástól elhúteni, egymás ellen küzdelemre hívni annyi földi érdek áll szolgálatra készen. Van e 15 ezer embernek egy olyan egyenlőségi köre, hol a tagok közt nem léteznek előjogok, hol Isten akarata érvényesül, ki csak embert teremtett a földre s e legnemesebb teremtményét csak ezen két talizmánnal indítja utnak: szeresd az istent mindenek felett! szeresd felebarátodat, mint magadat!

Az egy tömegben csaknem egy földel alatt élő s még is hatfelé darabolt lakosságnak ezen egyetlen összehozó egyesítő láncza: a négyfalusi temetkezési egyesület. — A felebaráti szeretetnek oly intézménye ez, melynek nemes feladata az özvegyek és árvák könyeit azon pillanatban törölni le, mikor a szíven ütött selegérzékenyebben fáj, mikor tehát a tetekben nyilvánuló emberi segély legjótékonyabb hatása lehet.

Ezen egyesület keletkezésének s fejlődésének történetéről, valamint jeleni állapotáról akarom értesíteni e becses lap érdemes olvasó közönségét, hogy a hol a nagy Széchenyi által hazánkban is létrehozott jótékony társulásnak ezen könnyen hozzáférhető s mégis áldásos ága még megalkotva nem volna, ott, mint itt, egy embernek szerencsés pillanatban született kezdeményezése s egy másik embernek önzéstelen buzgó fáradozása által megalkottassék az.

A gyűlésezésekről vezetett jegyzőkönyv adatai szerint Sonka György hosszufalusi lakatos-mester pendítette meg először ez egyesület létesítésének eszméjét. A mint látszik kezdetben inkább csak magánjellegű tanácskozások folytak az ügy érdekében, mert az első gyűlés jegyzőkönyve 1880. év augusztus 15-én vétezt fel, melyben már kész alapszabály-tervezet adatik be. Ezen tanácskozában vallási és nemzetiégi különbség nélkül 27 egyén vett részt, kiket a feljegyzés szerint azon szomorú tapasztalat indított az egyesülésre, miszerint a szegényebb sorsú lakosok haláleseték alkalmával a temetési költségek fedezhetése végett uzsorásoktól voltak kénytelenek terhes kamatra kölcsönt venni, mi nem is igen kedvező színben tünteti fel az itteni akkori viszonyokat s kimondja az ítéletet egy ezen népnél még ma is fenálló helytelen szokásra, a torozásra.

Az állandó megalakulás és további szervezkedés fáradságos munkájában sepsi-magyarósi Magyarósy Ferencz, Hosszufalu község jegyzője volt a zászlóvivő, ki ezen emberbaráti ügyszőz méltó buzgósággal lépett a mozgalom élére s mások pihenő óráiban rendes szolgálata mellett irt, tervezett, utazott a közügy érdekében, hogy azt virágzó állapotra juttathassa. Hogy ez neki a mai napig mennyiben s minő körülmények között sikerült, arról — ha a tekintetes szerkesztőség becses lapjában tért enged — időnként készséggel fogja értesíteni a nagyérdemű közönséget

Ósánczi.

Az erdélyi határszéli megyék iparának kiállítása Kolozsvárt.

1. A kiállítás célja: A vámháboru következtében Romániából kiszorult erdélyrészi iparczikkeket Kolozsvárt és vidékén bővebben ismertetni, azoknak itt új piacokat szerezni s kelendőségüket előmozdítani.

2. A kiállítás rendezője a kolozsvári kereskedelmi és iparkamara, a mely a fennebbi cél előmozdításához közgazdasági indokokból a maga részéről hozzájárulni hazafias kötelességének ismerte, s e végre f. hó 24-én tartott üléséből, elnök: Sigmond Dezső alelnök: Bogdán István, Benigni Samu, kamarai r. tag Farkasbázi Fischer Vilmos, l. tag gróf Schweinitz Gyula, iparfelügyelő Binder Lajos és titkár Gámán Zsigmond urakból álló bizottságot küldte ki, a mely bizottságnak joga van magát még szükség szerint új tagokból egészíteni ki s feladata az egész kiállítás ügyét vezetni.

3. A kiállítás tárgyai legfőképp azon iparczikkek, a melyek a vámháboru következtében a szomszéd ország piacairól kiszorultak s a melyek a kolozsvári kamara-kerület iparosai által nem állíttatnak elő.

4. A kiállítás megnyílik f. évi augusztus 26-án és tart szeptember 6-ig bezárólag; tehát ugyanazon időben, a midőn az erdélyi országos gazdasági egyesület által évenként rendezni szokott tenyészállat kiállítás és országos vásár, a mely alkalommal a közel és távol vidékekről nagyobb számu útas keresi fel Kolozsvárt.

5. A kiállítás helyiségeül a kolozsvári iparos egyesület hazafias készséggel saját palotáját, illetőleg társalgó és hivatalos helyiségeit, kiállítási készülékeit, valamint közreműködését díjtalanul ajánlotta fel.

6. A tárgyak ide- és visszaszállításának költségei valamint a rendezéssel és tűz ellen való biztosítással járó más kisebb kiadások fedezéséről a kolozsvári kereskedelmi és iparkamara gondoskodik, úgy hogy a kiállítókat sem tér-díj, sem más czímen kiadások nem terhelik.

7. A bejelentés minden városban azon központi egyetnél történik, a mely a kiállítási tárgyakat összegyűjteni, becsomagolni, a vasutra szállítani, valamint arra vállalkozik, hogy a visszaküldendő tárgyakat átvegye s a kiállítóknak visszaszolgáltassa. A kiállítás rendező bizottsága — az idő rövidsége mellett — egyes kiállítókkal nem érintkezhetik.

8. A bejelentés jelentő iven történik, a mely a kiállító nevét, a kiállítandó tárgyak részletezését s eladási árát, továbbá a vállalat statisztikai ismertetését foglalja magában.

9. A kiállítási tárgyak azonnal való értékesítése óhajtott dolog lévén, a kiállítás egyszersmind árú-csarnokul is szolgál. Erre nézve azonban a rendező bizottság közbenjáról nem ajánlkozhatván, a kiállítóknak egyenként vagy együttesen maguknak kell gondoskodniok megbízott vagy megbízottak kijelöléséről a kik a közönséggel az eladásra vagy megrendelésátvételére nézve érintkezzenek.

10. Hogy a látogatás minél tömegesebb lehessen, a kiállításba a belépés teljesen díjmentes.

11. Az idő rövidsége miatt külön felhívások az érdekelt iparosokhoz nem intézhetők; a kamara e helyett személyes küldöttek útján érintkezik az érdekelt határszéli városok illetékes iparközegeivel, az iparosok felhívása, czikkeik átvétele s beküldése végett.

12. A beküldési határidő augusztus 20-ka. A tárgyak visszaküldése szeptember 10-kéig be lesz fejezve.

Alólírt kereskedelmi és iparkamara a legönzetenőbb szándékkal hívja meg a testvér-kamaraterület iparosait ez alkalomszerű kiállításban való részvételre, a mely rájuk nézve semminemű áldozattal vagy kockázattal nem jár s a mely kedvező alkalmat nyújt új üzleti összeköttetésekre s állandóbb fogyasztó területek szerzésére, s épen ez okból azon reményben van, hogy a bizalom bizalmat kelt s minél számosabban fognak e kiállításban részt venni.

Kolozsvárt, 1886. július 26-án.

A kereskedelmi és iparkamara.

Sigmond Dezső,
elnök.

Bogdán István,
alelnök.

Benigni Sámuel,
alelnök.

Gámán Zsigmond,
titkár.

Küküllőmegyék rovata.

Nyilvános köszönet a segesvári ev. ref. templom és papilak javára befolyt kegyes adományokért.

(Hetedik közlemény.)

A segesvári ev. ref. templom és papilak javára a következő adományok folytak be hozzám, mint az egyházközség pénztárnokához: Az 1400. sz. iven: A máte-szalkai ev. ref. egyházközség egyes tagjaitól 80 kr. — Az 1148. sz. iven: Halom Ádám mező-szentgyörgyi ev. ref. lelkész 2 frt 82 kr. — Az 1620. sz. iven Szabadkáról: Milassin Jakab, Eidenmüller Ádám 1—1 frt., Probajcevic Lőrincz, Thesich Jákó, Szabó Sándor 30—30 kr., Horváth Ferencz 40 kr., Mátróvich Miklós, Rohits Pál 20—20 kr., Klaszán Mihály 10 kr. — Az 1784. sz. iven: Tulta Lajos kolozs-monostori tanár 1 frt. — Az 1089. sz. iven Komáromból: Jókay Károly 3 frt, Jókayné, Jókay Etelka 1—1 frt. — A 447. sz. iven Fogarashól: Köncei Gyula gondnok 1 frt, Spielhauer Károlyné, Benedek Gyuláné, özv. Tóth Józsefné, Apáthi Gyuláné, Dán Lászlóné, Grámán Lujza, Hersényi Imréné 1—1 frt. — A 8. sz. iven Segesvárról: Máthé Albert alj. bíró 2 frt, Simon Albert, Gödri Sándor, Czirka János, Teutsch Károly, Fabriczius Henrik, Moszora Tivadar 1—1 frt. — Az 1585. sz. iven Seps-Szt.-Györgyről: Csiki Andrásné 2 frt, Boda Tivadar, Séra Tamás, Incze István, Szentiványi 1—1 frt, Csiki Berta 50 kr, Séra István, Blaskó Lajos 20—20 kr, Eresztevényi László 15 kr, Csiki András 1 frt 20k. — A 461. sz. iven: Molnár Albert ref. lelk. 1 frt. — A 476. sz. iven Kolozsvárról: Török István 1 frt, Mesner József 2 frt, Kun Albertné, Czink Jánosné, egy valaki, Varga Daniel, Bakk Lajos, Régeni György, Hajdu János, Csiki Mihály, Kilin Miklós, Tóth István 1—1 frt, N. N. 40 kr. — Az 1074. sz. iven Losonezról: Lászl István, a Losonez és vidéke szerkesztőjének gyűjtéséből: Ambrus Mór, Beniczky Kálmán, dr. Layer Antal, György Lajos, Hichta Lajos, Lászl István, Losonez város, Frankl Soma 1—1 frt, Rác Soma, Jeszenák Rafael, Szijgyártó Sámuel, Gelén Lajos, Farkas Károly, Basthy Sándor, Gellén Endre, Bulyi-Bellág Emma, Cserepi István, Ratman Sándor, Klamarik Dani, id. Szakáll Szaniszló, Szabó Pál, Dr. Y., Eröskövy Sándor, Kovács Ferencz 50—50 kr X. X. 40 kr, Besse Dávid, Szöke Adolf, Vintér József, Sánta Zsiga, Kommer Náthán, Schneller László, Kirner József, X. X., dr. Gritner Sándor, Dencsel Bertalan, ifj. Zailer Lipót, Zailer Soma, Lövy Adolf, Scheller Károly, Holener Borná, Hecks József, Vertheimer Manó, X. X., Österreicher Lajos, Redinger Ignác, Goldberger, Ungár Rezső 30—30 kr, Gacsi N., Karkán, Tatár László, Tar László, id. Szakáll Antal, 20—20 kr, N. N. 10 kr. — Az 1699. sz. iven Szegedről: Vadász József 80 kr, ifj. Szeiczki, Mátyás Dénes 30—30 kr, Telegdi Ernő, Jorgovich Dömötör, Egervári Samu 20—20 kr. — Az 1773. sz. iven: A debreczeni m. kir. pénzügyigazgatóság adománya 7 frt 50 kr. — A 2023. sz. iven: A tordai takarékpénztári részvénytársulat 5 frt. — Az 573. sz. iven: Balajtról Ragályi Béla 3 frt. — A 367. sz. iven Bar-

doczról: Bartha Sándor 1 frt., Biró Albert 50 kr., Zatureczky József 40 kr., Zatureczky Kálmán 10 kr. — Az 1782. sz. iven Aradról: Pekár Károly m. kir. áll. vasuti üzletvezető 3 frt., Chirke Vilmos, N. N. Korbuly felügyelő 1—1 frt. N. N. 70 kr. X. X. 40 kr. Oláh Andor 50 kr., Kristófi Gyula 50 kr., Foldvaczni 50 kr., Nagy István 30 kr., Fiser Jakab, Bereczk Péter, Müller Károly, Boros Gusztáv, Pogány Jenő, N. N. Z. K. B. Korbuly felügyelő 20—20 kr., Szavasy, N. N., X. X. 10—10 kr. — Az 1887. sz. iven Egerből: Kovács Domokos kir. adófelügyelői számtiszt gyűjtött 21 frtot. — A 2061. sz. iven: a temesvári első takarékpénztár 2 frt. — Összesen . . . 133 frt. 67 kr. A hat első közlemény összege . . . 750 frt. 74 kr.

Főösszeg . . . 884 frt. 41 kr.
Fogadják a szíves gyűjtő és adakozó urak az egyházközség nevében hálás köszönetemet.

Szegesvár, 1886. július 28-án.

Szilágyi Márton,
egyházközségi pénztárnok.

Helyi és vidéki hírek.

Lapunk mai tárczarovatában ismertetjük röviden a legnagyobb zeneművész, Liszt Ferencz életrajzát. Ez okból regényünk közlése jövőre maradt.

Kereskedelmi ügynökség Brassóban. Emelve volt lapunkban, hogy a kereskedelmi miniszter Brassóban egy áruközvetítő iroda létesítését engedélyezte, a kincstár részéről fedezvén ennek költségeit, mintegy 8500 frtot egy évben; ezen iroda elnöke Dück József bőrgyáros, igazgatói a kereskedelmi s iparegylet részéről Königes János és Lázár Gerő; az iparegylet részéről Dück József és Scherg Vilmos, a kereskedelmi kamara részéről Gmeiner Gyula és Duschoiu János. Az iroda a napokban már életbe lépett. A tisztviselők választása kedden d. u. történt. Megválasztottak, irodafőnökké: Miller György könyvelő, levelezővé: Weisz Adolf és utazóvá: Csorba Samu.

Iparmozgalom. A brassói kereskedelmi és iparegyülethez július 27-től augusztus 1-ig 44 helyről érkeztek megkeresések minták után s részben megrendelések. A minták elmentek, a megrendelések fogantossítottak.

Elöléptetés. A brassói kir. törvényszék elnöke folyó évi augusztus 1-én Nagy János kir. törvényszéki hivatali szolgálata, II-od fokú hivatalszolgárára léptette elő.

Postakocsi Zajzonba. A Brassó- és Zajzon közti közlekedő posta kocsit máttól fogva 50 krért szállít egy személyt.

Előpatakon a legutóbbi kimutatás szerint a közszel s messze vidékről összesereglett fürdővendégek száma 172. Hozzáadva az előbb kimutatottakat, az összes idei fürdővendégek száma 368.

Főispánváltás lesz Torda-Aranyos megyében, a mennyiben báró Kemény György jelenlegi főispáni, mihelyt a jövő őszszel megüli 25 éves főispánsági jubileumát, azonnal beadja nyugdíjaztatása iránti kérését, s helyét minden valószínűség szerint gr. Bethlen Géza foglalja el.

A románok mozognak. Csik-Gyimesről írják nekünk: Alig három napja, hogy egy százados és főhadnagy (kik Romániából a 27. számú ezredtől lettek kiküldve) Csikmegye s a moldvai határszélek megvizsgálása után eltávoztak. 29-én ismét ugyanazon ezredtől egy hadnagy, egy zsenie-örmester, egy szakaszvezető, 2 káplár és 60 daraboncz katona, utóbbiak fejszével, ásóval és csákánnyal felfegyverkezve, határszéleken utcsinálás és hidak építése végett jelentek meg. A kérdéses munkálatokat az I-ső szömu (Sipoczel-tetőn) őrháznál kezdték meg, innen folytatják Háromszék megye határa felé.

Veszett kutya mart meg július hó 26-án Nagy-Csűrön (Szeben megye) több másik kutyát, egy gyermeket, egy bívajt és egy sertést.

Nagy betöréses lopás. történt Nagy-Szebenben, az Erzsébet utca 29. szömu házában, melynek tulajdonosnője a szőlőkben volt. A betörők több drága ekszert vittek el, melynek értéke százakra rug.

Kivégzés Gácsországi Samborban jul. 31-ikén reggel hét órakor végezték ki a rablógylkosság és rágalmazás miatt halálra ítélt Maranczuk Antal napszámot. A kivégzést, mely 5 másodpercet vett igénybe, Piperger, a prágai hóhér eszközölte.

A pápa, mint üzleti vállalkozó. XIII. Leó Rómában megvette a Mignanelli-palotát 1.500.000 frankért és abban könyvnyomdát és könyvkiadókereskedést szándékozik berendezni, melyre 500.000 frankot szánt. — Ez intézetben nagy buzgalommal vallásos munkákat fognak kiadni.

A kolera. Az utolsó 24 óra alatt Fiumében 4 ember betegedett meg a kolerában, kik közül 1 meghalt; az előbb megbetegedettek közül pedig 3 személy halt meg.

Az okiratok bélyegei. A kir. pénzügyi közigazgatási bíróság fontos határozatot hozott. Kimondta ugyanis, hogy ha valamely okiraton a bélyeg más tintával és más kézírással van keresztül írva, mint a milyennel az okirat íratott, a bélyeg az okiratra bírólilag utólagosan felragasztottnak vélelmezetik.

Szerencsétlen végű kirándulás. A darmstadti politechnikum tizenegy hallgatója, Brauer nevű tanárával kirándulást akart tenni a szomszédos griesheimi katonai lövöldébe. A katonaság parancsnoka kocsit is bocsátott rendelkezésükre, de mikor elindultak, a katonalovak egyszerre megbokrosodtak s oly szerencsétlenül döntöttek fel a kocsit, hogy a tanár és kilencz növendék többé-kevésbbé megsérültek. Három növendéket, kiknek sebei súlyosabbak, a városi kórházba kellett szállítani.

Gylkosság boszúból. Kerekes László alsó-szentpéteri (Pestmegye) lakosnak gulyását Kovács Mihályt f. hó 25-én éjjel, a mint rendes helyén a gulya mellett a nyári jászolban feküdt, ismeretlen tettes megtámadta s baltacsapásokkal fején oly súlyos sebeket ejtett, hogy a szerencsétlen egy napi szenvedés után kedden virradóra meghalt. A felegyházi járásbíróaság azonnal megindította a vizsgálatot, melyből kiderült, hogy a gylkosság bosszu műve, azonban a tettesnek még eddig nem sikerült nyomára jutni.

A görgényi udvari vadászatokra igen kedvező kilátást nyújt a vadak elszaporodása. A vadörök és erdővédők jelentése szerint feles számú medve, farkas és vaddisznó mutatkozik a görgényi erdőségeken. A libánfalvi közjegyző pontosan mrgbecsülteti a medvék által okozott károkat, melyeket a trónörökös udvarmesteri hivatala meg szokott téríteni. Eddigelé 7 marha esett áldozatul a medvéknek. A kukoricza-földeken valószínűleg csak szeptember havában fognak mutatkozni a havasakról alászállingáló talpasok.

Bűnügyi végtárgyalások. A brassói kir. törvényszéknél kitűztettek: 1886. augusztus 4 ére. Jencsi Vasile és társai ellen lopás, rablás és súlyos testi sértesért; 1886. augusztus 11-ére: Socea Juon és társai ellen lopásért. Nanu Juon Nicolae ellen lopásért; 1886 augusztus 25-ére: Voda György ellen sikkasztásért.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

HIRDETMEÑYEK.

Szám 5111. — 1886.

Hirdetmény.

Egy július hó 30-án itten elpusztult ebneél — mely más ebeket is megharapott — a bonczolás alkalmával az ebdűh orvosilag megállapittatván, az orvosi bizottsági vélemény alapján ezen város területén az összes kutyákra nézve a zár 40 napi tartamra ezennel elrendeltetik, azon rendelettel, hogy minden, szájkosár nélkül szabadon járó kutya a gyepmester által lefogattassék és azonnal elpusztittassék.

Továbbá az 1879. évi XL. törvczikk 102. §-ára utalva, mindenki egyuttal felhivatik, olyan ebek vagy más háziállatokat illetőleg, melyeken a dűh jelei vagyis csak olyan jelek észrevehetők, melyek a dűh-betegségre következtetnek, ezen hivatalnál haladéktalanul, különbeni büntetés mellett jelentést tenni.

Brassó, 1886. július hó 31-én.
(342) 1—3 **A városkapitányság**

Szám 123.—1886. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kir. bir. végrehajtó ezennel közhíré teszi: miszerint a medgyesi kir. járásbíróaságnak 1885. évi 6033 és 1886. évi 945 polg. számú végrehajtást elrendelő és végzése folytán alsó-visti Halbreich Izidor végrehajtató részére kiskiselyki Moskovits Philip végrehajtást szenvedő ellen 300 frt és 383 frt tőke s járuléka iránti kielégítés képen bírólilag lefoglalt és 658 frt 04 kr-ra becsült ingóságokra a medgyesi kir. járásbíróaságnak 1886. évi 3504/polg. számú végzésével 300 frt és 338 frt tőke s járuléka iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetvén. Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében Mauks Gyula

ügyvéd ur végrehajtó képviselő írásbeli jelentkezésére a 123—86. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett törvczikk 103. §-ára, az árverésnek Kis-Selyken végrehajtást szenvedő kereskedésében leendő megtartására határnapul **augusztus hó 10. és 11-ik** napjának délelőtt 10 órája kitűztetik, a mikor is a bírólilag lefoglalt többféle boltiáruccikk, házibutor, 2 hordó, 3 hectoliter paszuly, 1 bival és bivalborju. 1 járgányos, 2 löerejű cséplőgép rostával a legtöbbet ígérőnek, az idézett törvczikk 108 §-ában mszállapított feltételek mellett, készpénzért. szükség esetén a becsron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvczikk 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólirt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Medgyes, 1886. július hó 28-án.

(344) 1—1 Láng Róbert,
kir. bírósági végrehajtó.

Egy tanoncz,

ki megfelelő képzettséggel bir,
azonnal felvétetik

Laskai Arpád

divatáru-kereskedésében, Brassóban, főpiacz.

(327) 2—3

Minden versenyt tulnyomó olcsó árak és szilárd kiszolgálat.

Figyelemre méltó

Tutsek E. temetkezési intézete Brassóban

Nagy-uteza 543. szám, a Montaldo-féle czukrázattal szemben.

Alólirt temetkezési intézet ajánlja a nagyérdemű közönségnek előforduló halálesetek alkalmára jól berendezett raktárát, hol minden e szakmába vágó a temetkezéshez megkívántató cikkek dús választékban és feltűnő olcsó árakban találhatók.

Intézetemben bármikor szolgálhatok a legizlésteljesebben összeállított „Luxus” illetve finom halotti kiállításokkal is, melyeket nagyon illó árban számítok.

Továbbá átvállal intézetem mindennemű és rangu teljes kiállításokat. Kapu- és szobadiszítések osztály szerint, olyformán, hogy az illető gyászoló családnak semmi utánjárásra nem lesz szüksége, melyeket gyorsan, pontosan, izlésteljesen összeállítva, és jutányos árban elvégez.

Raktáramon dús választékban találhatók külföldi készítésű galvanizozott pléh koszorúk porcellán virágokkal díszítve, ugyszintén nagy kiválasztás a legelső bécsi gyártmányu művirág-sirkoszorúkból.

Koszoru-szalagok minden színben, a legolcsóbbtól a legfinomabb fajtáig.

Az intézet saját hallotti diszkocsija

a szükségelt halottvivőkkel együtt a nagyérdemű közönség becses rendelkezésére áll minden időben.

Bizományi gyári raktár a bécsi orsz. szab. hermetkésztésű légmentes érczkoporsókból minden nagyságban sima és diszes kiállításban.

Nagy raktár saját gyártmányu fakoporsókból minden fajta és nagyságban a legválasztékosabb kiállításokban és olcsó árakban.

Végül pedig utánjárás megkímélés és kényelem tekintetéből, van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a brassói halotti társaságban beállt tagoknak a halálesettel esedékessé vált részvényük „könyvecskéjük” intézetemnél készpénz gyanánt fogadtatik el a teljes értékben.

Előforduló haláleseteknél bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérni, és maradok kiváló tisztelettel

TUTSEK E.,

temetkezési intézet-tulajdonos.

(52) 14—24

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.